

Максим ШЕВЯКОВ,
старший викладач кафедри
адміністративного права, процесу
та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО ПРОФІЛАКТИКИ ПРАВОПОРУШЕНЬ ЩО ПОСЯГАЮТЬ НА ГРОМАДСЬКИЙ ПОРЯДОК І ГРОМАДСЬКУ БЕЗПЕКУ

Якість та безпека життя це одна з багатьох цілей людства всієї течії. З часом, значення безпеки, і її місце в суспільстві невпинно зростає. Гарантована безпека – пріоритет сучасності. Досягнення стану громадської безпеки можливе за умов проведення єдиної державної політики, спрямованої на протидію та профілактику деліктів [1, с. 231].

В усі часи і епохи людина хотіла почуватися безпечно в суспільстві. Бути захищеною від посягань на свій приватний простір, честь і гідність. Мати певні гарантії, права та свободи. Одним словом мати право на громадську безпеку та громадський порядок.

У загальнодержавному механізмі протидії правопорушенням важливу роль відіграє адміністративно-правова профілактика. Остання, як захід насамперед адміністративно-правового характеру, є соціально спрямованою діяльністю держави, її органів та посадових осіб, громадських об'єднань та окремих громадян, що полягає у здійсненні заходів, спрямованих на виявлення причин та умов скоєння адміністративних правопорушень, ліквідації факторів, які сприяють формуванню антигромадської поведінки у різних сферах суспільного життя. Спрямованість виражається у спробі ліквідувати адміністративну деліктність як соціальне явище, адже щороку маємо тенденцію до збільшення кількості адміністративних деліктів. Останнім часом спостерігається навіть своєрідне звикання населення до антигромадських проявів, роблячи їх, ніби «звичними», «соціально-схвалюваними» або, принаймні, «не засуджуваними» у суспільстві» [2, с. 192].

Громадський порядок-це система суспільних відносин, спрямованих на забезпечення нормального функціонування установ, організацій, громадських об'єднань, праці й відпочинку громадян, повагу до їх честі, людської гідності та громадської моралі. Громадська безпека – це стан захищеності громадянського суспільства, що характеризується відсутністю небезпеки для життя та здоров'я людей, для їх спокою та майнових прав, для нормальної діяльності підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності, для цілісності й збереження матеріальних цінностей. Також в українському законодавстві є такий термін як Громадська безпека і порядок – захищеність життєво важливих для суспільства та особи інтересів, прав і свобод людини і

громадянина, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб та громадськості, які здійснюють узгоджені заходи щодо реалізації і захисту національних інтересів від впливу загроз.

Головними об'єктами громадської безпеки є: громадянин (особа), його права і свободи; суспільство, його духовні і матеріальні цінності; держава, її конституційний лад, суверенітет, територіальну цілісність і недоторканість кордонів.

Основні принципами Громадської безпеки є:

- пріоритет прав людини; верховенство права;
- пріоритет договірних (мирних) засобів вирішення конфліктів;
- адекватність заходів захисту інтересів реальним та потенціальним загрозам;
- демократичний, громадський контроль за структурами, що здійснюють забезпечення громадської безпеки;
- дотримання пріоритету інтересів особи, балансів інтересів суспільства та держави і їх взаємна відповідальність;
- чітке законодавче визначення і розмежування повноважень органів державної влади; законність.

Не допустити виникнення правопорушення можна шляхом профілактики.

Під профілактикою правопорушень у загальному визначенні розуміється вплив на причини й умови неправомірної поведінки та формування психологічного ставлення до правопорушень.

А взагалі профілактика це попередні заходи для недопущення чого-небудь.

Профілактику можна розділити на індивідуальну та загальну. А також групову, особисту, безособову, профілактику за професійним спрямуванням.

За формою здійснення профілактику можна поділити на безпосередню, тобто профілактичний вплив здійснюють особи, які повинні проводити профілактику безпосередньо на суб'єкт профілактики, та опосередковану, коли профілактичний вплив здійснюється на невизначене коло суб'єктів і сам профілактичний вплив є непрямим. Виокремлюють ще профілактику зовнішнього впливу, тобто та, яка здійснюється за допомогою зовнішніх чинників, радіо, телебачення, зовнішніх плакатів та зовнішньої реклами [4].

Отже профілактика при її правильному застосуванні може бути використана, як один із дієвих способів боротьби із правопорушеннями, що посягають на громадський порядок і громадську безпеку. А це в свою чергу зумовить підвищення рівня захищеності громадянина в суспільстві, дотримання його прав та свобод, що в цілому позитивно вплине на всю державу, адже громадянин є невід'ємною частиною суспільства, а отже і держави. І взагалі якщо дещо задуматися то можна зрозуміти що профілактика будь-яких правопорушень є дуже важливою як для кожного із нас так і для суспільства в цілому, тому що якщо не буде профілактики, то у людей з'явиться відчуття безкарності і кількість правопорушень почне

зростати, та й взагалі почнуть зникати морально-духовні цінності, що дуже негативно вплине на суспільство, тому профілактика правопорушень є дуже важливою і невід'ємною.

Список використаних джерел:

1. Шевяков М.О. Профілактика адміністративних правопорушень, що посягають на громадський порядок та громадську безпеку, як спосіб захисту прав та основних свобод людини. Аналітично-порівняльне Правознавство Електронне наукове видання № 4, 2022. с. 231.

2. Шевяков М.О. Здійснення національною поліцією адміністративно-правової профілактики правопорушень, що посягають на громадський порядок і громадську безпеку, та шляхи її вдосконалення. Електронне наукове фахове видання «Юридичний науковий Електронний журнал» № 3, 2022. с. 187.

3. Наукова періодика Міжрегіональної Академії управління персоналом. URL: <http://journals.mau.com.ua/>lav>article>view>.

4. Дудник О. В. Спеціальні методи профілактики дитячого дорожньо-транспортного травматизму та їх використання на практиці / О. В. Дудник // Вісн. Луганськ. держ. ун-ту внутр. справ ім. Е. О. Дідоренка. Вип. No 4 (61). Луганськ, 2012. С. 56–61

Євген ГІДЕНКО,

старший викладач кафедри

тактико-спеціальної підготовки

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СЛУЖБОВО-БОЙОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Актуальність дослідження зумовлена наявним станом вищої військової освіти як соціального інституту, який забезпечує професійну успішність військовослужбовця та його успішну адаптацію до вимог сьогодення. На сьогодні компетентнісний підхід є одним із пріоритетних напрямів удосконалення системи вищої військової освіти в Україні, який забезпечує реалізацію концепції військового навчання та виховання і передбачає підготовку високо компетентних військових фахівців, які вільно володіють професією та орієнтуються в суміжних галузях діяльності, готових до постійного професійного росту, соціальної та професійної мобільності.

Термін «службово-бойова діяльність» має стосуватися діяльності Національної поліції в рамках здійснення спеціальних операцій та за участі в здійсненні заходів правового режиму надзвичайного або воєнного стану, ліквідації наслідків кризових ситуацій у взаємодії з військовими підрозділами, органами державної влади та місцевого самоврядування тощо.